

Jan Kaška

(20.8.1810 - 21.7. 1869)

Narodil se na Zbraslavi, v domku v dnešní Kaškově ulici, na kterém je nyní pamětní deska. Syn tesaře a později obchodníka s košíky, se vyučil krejčovskému řemeslu u zbraslavského krejčího Ransdorfa. Jako tovaryš odešel do Prahy a vedle práce v krejčovské dílně začal hrát divadlo s malostranskými ochotníky. Když se seznámil J. K. Tylem, právě Tyl objevil jeho svérázné komické nadání a získal ho pro své Kajetánské divadlo. Odtud pak s celou družinou přešel do divadla Stavovského.

Od října 1842 se stal profesionálním hercem ve Stögrově divadle v Růžové ulici. Během své divadelní dráhy vytvořil tradici českého realistického herectví v humorných i vážných charakterech.

Velmi činný

byl i mimo divadlo. Přispíval do časopisu Zlaté dno, do časopisu Květy, kde vedl módní okénko, psal povídky ze zbraslavského prostředí, překládal z němčiny, francouzštiny a angličtiny divadelní hry a také sám řadu divadelních her napsal. Jako člen pražské Národní gardy vytvořil povelové názvosloví, o které se později opíral i M. Tyrš při přípravě sokolských povelů. Ve své době byl nejlepším znalcem kostýmů v Rakousku.

Miloval technický pokrok, ve své zbraslavské pracovně měl četné modely technických vynálezů.

V roce 1857 uvítal Kaška založení Sdružení divadelních

ochotníků na Zbraslavi a byl potom jejich účinným ochráncem. Jako inspektor garderoby Stavovského a později Prozatimního divadla, kterým byl ve své druhé profesi, půjčoval zbraslavským ochotníkům kostýmy a rekvizity, opatřil líčidla. Svě překlady také často podpisoval jako J.K. Zbraslavský, aby upozornil na své skromné rodné město.

Jan Kaška zemřel 21. července 1869 v Odolenově u Sušice. Pochován byl na hřbitůvku v šumavských Svojsicích. Dnes jsou jeho ostatky uloženy na Olšanských hřbitovech v Praze.